

at han med sin skarpe og klare Hjerne maaske bedre end de fleste vil kunne klare dette vanskelige Punkt, til Ære for sig selv og til Ære for vort Land.

Ligger der saaledes en stor Opgave for den højtærede Finansminister i økonomisk at genrejse Landet, tror jeg, der ligger en ikke mindre Opgave for den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister i moralsk at oprejse vort Land. Thi det kan ikke nægtes, at lige saa vel som vi have været i økonomisk Dekadence, lige saa vel have vi været i en moralsk Dekadence her i Landet i de senere Aar. Da Alberti den 8. September i Fjor meldte sig til Politiet, da det viste sig, at den Mand, som var eller skulde være Retfærdighedens ypperste Vogter, var en af Landets Forbrydere, tror jeg, at vi allesammen følte det som en overordentlig Sorg og Beskæmmelse. Jeg var den Gang ovre paa den anden Side af Atlanterhavet, og jeg kan sige, at jeg personlig følte det saaledes, at jeg syntes, det var en Skam at være dansk og fortælle det til Folk, og jeg søgte at skynde mig hjem saa hurtigt som muligt. Paa Hjemrejsen tænkte jeg mange Gange ved mig selv paa, at dette maaske kunde være en god Kur alligevel, at det maaske vilde bidrage til, at Regering og Rigsdag, Embedsmænd og Borgere i det hele taget i Fremtiden vilde vogte mere paa sig selv og hver især stræbe efter mere Retsindighed og mere Retfærdighed. Men jeg synes egentlig ikke, vi kunne sige, at denne Kur har været synderlig god. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) syntes, at der var sket saa store Udrensninger i det sidste Aar, og da han saa skulde nævne de Udrensninger, der vare skete, hørte jeg ham kun anføre en eneste Ting, og det var, at Ministrene i hans Ministerium ikke havde andre Bestillinger ved Siden af at være Ministre. Han omtalte ganske vist ikke, hvorvidt de havde reserveret sig deres Stillinger; det kunde jo være, at adskillige af dem havde reserveret sig deres Stillinger og kunde vende tilbage til dem, og saa er der jo ikke saa stor Kunst ved at opgive sin Stilling, naar man sikrer sig en god Pension som Minister og samtidig har Lov til at vende tilbage til sin tidligere Stilling. Men det var jo det eneste, han nævnede som Tegn paa den Udrensning, der var sket, og jeg tror heller ikke, der er noget mere, der kan nævnes. Er der et eneste Medlem i dette Ting, der kan nævne et eneste Eksempel paa den Udrensning, der er sket i

det sidste Aar efter Alberti-Katastrofen? Tværtimod, vi andre synes, det er gaaet ganske paa samme Maade som hidtil. Vi synes egentlig ikke, Forholdet har forandret sig synderligt. Vi se, at Regeringen ligesom hidtil til politiske Venner har givet store Embeder. Vi have set Embedsmænd, der have gjort sig skyldige i ret graverende Forseelser, uantastede indehave deres Embede. Vi have set det Bengnaveri, der er blevet sat i System, florere ganske uantastet. For os, der foruden at være Rigsdagsmænd ere Embedsmænd, er der noget saare nedværdigende i, naar man sidder inde med et Embede eller en Stilling, som man har faaet paa fuldkommen lovlig og hæderlig Vis, fordi man er indstillet dertil af sagkyndige Raad, som have Afgørelsen, at den offentlige Mening i Landet gaar ud fra som en fuldkommen Selvfølge, at naar en Rigsdagsmand har et Embede, har han faaet det per nefas. Det er virkelig kommet saa vidt, at der næsten ikke er et Menneske, der tror, at en Rigsdagsmand, som tillige er Embedsmand, har faaet sit Embede paa hæderlig og ordentlig Vis. Det er i højeste Grad nedsættende for Rigsdagens Anseelse. At være Rigsdagsmand skulde dog være noget af det bedste, man kunde blive her i Landet, der kan vel ikke være nogen større Ærespost for en Mand end at være Folkets kaarne Mand. Men det er kommet dertil, at det tværtimod er lige ved at regnes Folk til Last. Der er mange Mennesker, og det er ikke de daarligste, der regne Rigsdagsmænd for Folk med en anden Klasses Moral. Saa vidt er det kommet, og dertil tror jeg, at meget har bidraget. Jeg tror, at den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister vil faa en meget stor Opgave, hvis han skal forandre disse Forhold og bidrage til at højne Rigsdagens Anseelse, saaledes at Rigsdagsmænd atter regnes, jeg havde nær sagt lige saa gode som andre Borgere.

Der er en Ting, som mere end noget andet kan bidrage til at højne Respekten for Rigsdagen, og det er noget, jeg gerne vil nævne, fordi det er saa umaadelig vigtigt. Jeg har nu i en lang Aarrække haft den Ære at være Medlem af dette Ting, og jeg har i den Tid oplevet mange Ministerier. Jeg prøvede før at tælle sammen, hvor mange det er. Det kan gerne være, jeg har sprunget nogle over, men saa vidt jeg ved, har der været 8 Ministerier i den Tid, jeg har haft Sæde her, altsaa et Ministerium omtrent hvert andet Aar. Jeg har set disse Ministerier falde af de for-